

การติดเชื้อซัลโมเนลล่า (Salmonella)

ในผู้ป่วยเด็กที่รับไว้รักษา

ใน รพ.ศิริราช ระหว่างปี พ.ศ. 2538-2540

เศรษฐศิริ เพชรรัตน์

การศึกษานี้เป็นการศึกษาย้อนหลังในผู้ป่วยเด็กที่ติดเชื้อซัลโมเนลล่า ที่ได้รับการรักษาใน โรงพยาบาลศิริราช ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2538 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ.2540 รวมเป็นเวลา 3 ปี มีจำนวนผู้ป่วยทั้งหมด 228 ราย พบว่ามีอุบัติการณ์ของการติดเชื้อนี้เท่ากับ 1:68.2 ของผู้ป่วยเด็กทั้งหมดที่นอนรักษาในโรงพยาบาลศิริราช โดยมีอัตราส่วน เพศชาย : เพศหญิง เป็น 1.4:1 และมีอายุเฉลี่ย 3.97 ปี มีปัจจัยชักนำที่สำคัญของการติดเชื้อซัลโมเนลล่า คือ ภาวะภูมิ ต้านทานบกพร่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งมะเร็งโรคลือด ในผู้ป่วยกลุ่มที่เป็น invasive salmonellosis ได้แก่ ผู้ป่วยที่มี systemic symptoms ร่วมกับการพบเชื้อใน sterile body fluid พบเชื้อ Sallmonella ในกระแสเลือดถึง 92.7% ในขณะที่ผู้ป่วยกลุ่ม non invasive salmonellosis มักจะถูกวินิจฉัยว่าเป็น gastroenteritis โดยมาด้วย mucous diarrhea (60%) การเพาะเชื้อเป็นการตรวจทางห้องปฏิบัติการที่เชื่อถือได้มากที่สุด โดยเชื้อที่พบในกระแสเลือดส่วนใหญ่มักเป็น Salmonella gr. D เชื้ออุจจาระเป็น Salmonella gr. B เชื้อซัลโมเนลล่าที่แยกได้มีอัตราคือยา ampicillin , chloramphenicol และ co – trimoxazole สูงมากกว่า 40% อัตราความไวต่อยาในกลุ่ม aminoglycosides 80-86% และอัตราความไวต่อ third generation cephalosporins 71-90% เชื้อซัลโมเนลล่าทุกสายพันธุ์ที่แยกได้ยังคงไวต่อยา ciprofloxacin และ imipenem เมื่อเปรียบเทียบกับเชื้อที่แยกได้จาก non invasive salmonellosis พบว่า เชื้อกลุ่ม invasive จะไวต่อยา ceftazidime มากกว่า (88.4% เทียบกับ 71.4% , P=0.05) แต่ไวต่อยา norfloxacin น้อยกว่า (88.5% เทียบกับ 15.9%, P=0.001) ในเชื้อกลุ่ม non invasive

ภาควิชากุมารเวชศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

SALMONELLA INFECTION IN HOSPITALIZED CHILDREN:

SIRIRAJ HOSPITAL, 1995-1997

Setthasiri Petcharattana

Medical records of 228 patients with the diagnosis of Salmonella infection in hospitalized children in Siriraj Hospital between the years 1995 to 1997 were retrospectively reviewed. The rate of Salmonella infection among all hospitalized patients during this period was 1:68.2; with male to female ratio of 1.4:1 and mean age of 3.97 years. The most common predisposing factor for Salmonella infection was immunocompromised status especially hematologic malignancies. Invasive salmonellosis, defined as having systemic symptoms and positive bacterial culture from sterile body fluid. In these group blood culture was positive for Salmonella 92.7%. Most cases of non invasive group had gastroenteritis and majority of them (60%) presented with mucous diarrhea. Culture is the main diagnostic tool for diagnosis. Salmonella gr. D is the most common serotype isolated from blood culture specimens, while Salmonella gr. B is the most common serotype isolated from stool. In this study, the prevalence rate of resistant to chloramphenicol, ampicillin and co-trimoxazole were more than 40%. The sensitivities to aminoglycosides and third generation cephalosporins were 80-86% and 71-90% respectively. All serotypes of Salmonella spp. Were susceptible to ciprofloxacin and imipenem.

ภาควิชากุมารเวชศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล